

Kraków, 30.08.2023 r.

Sygn. akt: 37/22/PA

**Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych
przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji
Warszawa, Al. Jerozolimskie 136**

Wyrok

Sądu Polubownego wydany w Krakowie w dniu 30.08.2023 r.

Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych w składzie:

Ewa Nowińska, arbiter Sądu Polubownego

po rozpoznaniu w dniu 30.08.2023 r.

sprawy z powództwa:

Avia International Association, ul. Badenerstrasse 329, 8003 Zurych, Szwajcaria;

**reprezentowana przez radcę prawnego Natalię Cieplińską, DSK Depa, Szmit Kuźmiak,
Jackowski, sp.k., ul. Zbąszyńska 29, 60-359 Poznań;**

przeciwko:

Przedsiębiorstwo Wlelobranżowe Pieprzyk sp. z o.o., ul. Sarnowska 18a, 63-900 Rawicz,

**reprezentowany przez adwokata Karola Gajka, adwokata Jacka Zwarę, Głuchowski.
Siemiątkowski, Zwara, ul. Grzybowska 4, lok.U1A, 00-131 Warszawa.**

o ustalenie naruszenia praw w wyniku zawarcia umowy o utrzymywanie nazwy domeny „avia.pl”

Działając na podstawie zapisu na Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji W dniu 2 listopada 2022 r. Powód podpisał klauzulę arbitrażową; odpowiednio Pozwany podpisał klauzulę arbitrażową w dniu 25.11.2022 r.

orzeka

1. Pozwany **Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Pleprzyk sp. z o.o.**, w wyniku zawarcia umowy o utrzymanie domeny internetowej avia.pl

naruszył

prawa Powoda **Avia International Association**.

2. Zasądza od Pozwanego na rzecz Powoda kwotę 9239.00zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Działalność Powoda i jego stanowisko co do sporu

1. Powód tj. *Avia International Association* jest szwajcarskim stowarzyszeniem niezależnych operatorów stacji paliw, powstałym w 1927 r. *Avia International* została wpisana do szwajcarskiego rejestru działalności gospodarczej dla kantonu Zurych.

Ze względu na to, że w Stowarzyszeniu obowiązuje zasada reprezentacji łącznej, co wynika z załączonego wydruku z krajowego rejestru przedsiębiorców, uprawnionymi do reprezentacji, obejmującej udzielenie pełnomocnictwa – są: Mario Tonini i Christoph Lindenmayer.

Na przestrzeni wielu lat *Avia International* w relacjach biznesowych posługuje się oznaczeniem „Avia”, w różnych konfiguracjach graficznych.

Avia International jest podmiotem zarządzającym m.in. w odniesieniu do znaków towarowych, identyfikacji wizualnej przedsiębiorstw działających w ramach Stowarzyszenia (działania

reklamowe i informacyjne), zawierania umów licencyjnych dot. znaków towarowych, ich ochrony.

Powód funkcjonuje w sieci pod adresem www.avia-international.com.

Działając w wielu państwach europejskich, na terenie Polski funkcjonuje za pośrednictwem AVIA POLSKA Sp. z o.o. Organizacja ta, podobnie, jak i inne, reprezentuje interesy *Avia International*, m.in. w zakresie dokonywania wspólnych zakupów dla członków Stowarzyszenia, reklamą, marketingiem jak również utrzymywaniem systemów dystrybucji.

Stacje benzynowe indywidualizowane są jako AVIA, funkcjonują jako niezależne przedsiębiorstwa, jednak w ramach Stowarzyszenia. Aktualnie jest ich ponad trzy tysiące.

Pierwsza stacja benzynowa pod oznaczeniem AVIA została w Polsce otwarta w połowie 2017 r. Rozwój sieci prowadził do oczywistej konieczności uruchomienia strony internetowej, służącej tak celom informacyjnym jak i promocyjnym. Jednakże w tym czasie funkcjonowała już domena *avia.pl*, pod która prowadzony był blog o modelarstwie. Powód rozważał nawiązanie kontaktu z jej właścicielem i ugodowo załatwić tę sprawę.

2. W dniu 2 kwietnia 2021 r. Pozwana skierowała do Powoda oficjalny list intencyjny w imieniu Grupy Pieprzyk, w tym i w imieniu jej uczestnika: Pozwanego w niniejszej sprawie, w którym wyraziła chęć przystąpienia do Stowarzyszenia. Podpisany został przez Panią Joannę Pieprzyk, pełniącą funkcję Prezesa Zarządu Pozwanej.

W dniach 2 kwietnia - 4 czerwca 2021 r. miała miejsce wymiana korespondencji między Stronami w sprawie szczegółowych aspektów ewentualnej współpracy. W konsekwencji dokonanych uzgodnień Grupa Pieprzyk przedstawiła terminarz dołączenia do Stowarzyszenia poszczególnych, indywidualizowanych stacji benzynowych, na co wstępnie wyrażono zgodę.

W ramach prowadzonych rozmów zostały przedstawione Grupie Pieprzyk (w tym i Pozwanej) podstawowe zasady obowiązujące w Stowarzyszeniu, w tym zasada prowadzenia działalności pod jednym oznaczeniem, co zostało zaakceptowane. W efekcie, dwie pierwsze Spółki z Grupy w dniu 4 czerwca 2021 r. zawarły umowę o korzystanie ze znaku towarowego AVIA. Szczegóły zostały zamieszczone w Załączniku do umowy, określając zasady jego używania w nazwach firm, domenach internetowych i adresach mailowych. Powód podkreśla, że treść tego załącznika była znana i wielokrotnie przytaczana w trakcie rozmów.

W czasie trwania procesu przystępowania Grupy Pieprzyk do Stowarzyszenia, Pozwana w sierpniu 2021 r. działając we własnym imieniu i bez konsultacji z Powodem, dokonała zakupu domeny *avia.pl*, którą na swoją rzecz zarejestrowała. Wedle informacji Pana D. Pieprzyka i Pani J. Pieprzyk, miało to na celu budowanie wizerunku stacji paliw AVIA w Polsce. Pozwana – wbrew postanowieniom Umowy i Załącznika, wielokrotnie odmawiała przeniesienia praw do domeny na Powoda.

W okresie od zakupu domeny (sierpień 2021 r.) a dowiedzeniem się o tej okoliczności przez Powoda, Pozwana uruchomiła pod domeną stronę Internetową dla Grupy Pieprzyk, która funkcjonowała co najmniej od 28 września 2021 do 14 lipca 2022 r. Została wyłączona wobec zaistniałego sporu.

Decyzja Pozwanej o nieprzenieszeniu domeny *avia.pl* na Powoda była jedną z przyczyn zakończenia współpracy między Stronami. W dniu 1 września 2022 r. Stowarzyszenie wystosowało zaproszenie do rozmów ugodowych: ustalony został termin negocjacji. Do uzgodnienia stanowisk jednak nie doszło: propozycja przeniesienia praw na Stowarzyszenie spotkało się z kategorię odmową, bez wskazania alternatywnego rozwiązania.

Po podpisaniu w grudniu ub. roku klauzuli arbitrażowej przez Powoda, Pan Pieprzyk zaproponował jeszcze jedno spotkanie, które miało miejsce 2 grudnia 2022 r. Spotkanie nie przyniosło żadnego rezultatu, aczkolwiek przedstawiono Powodowi informację, iż sporna domena została zakupiona za kwotę 18 tys. euro i mogłaby zostać nabyta przez Stowarzyszenie za kwotę 80 tys. Euro. Jeśli nie spotka się to z akceptacją, Pozwany sprzeda domenę innej firmie.

Powód uznał, że kwota jest zawyżona i podjęło decyzję o kontynuowaniu postępowania przed Sądem Polubownym.

Znaki towarowe Powoda

Na s.14 Pozwu wskazane zostały znaki towarowe, jakimi w relacjach biznesowych posługuje się Powód. Niezależnie od zmienianej w kolejnych latach grafiki, od 1931 r. elementem podstawowym jest słowo „AVIA”. Znaki te uzyskały formalną ochronę: unijną od 1999 r. - znak słowny; od 2012 r. – znak graficzny, dla klas towarowych 04, 35,36,37,39,42, 43 i 45. Wśród wielu działalności, które mogą być indywidualizowane chronionymi oznaczeniami – są i stacje benzynowe; krajowy znak słowny zarejestrowany został z dniem 12 października 2020 r.

Znaki te są intensywnie używane w obrocie międzynarodowym, w szczególności jako indywidualizacja stacji benzynowych, ciesząc się renomą.

Podstawa prawna dochodzonego roszczenia i jej uzasadnienie

1. Jako podstawę prawną dochodzonych roszczeń Powód wskazuje: art.9 Rozporządzenia nr 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej; art.153 i n. ustawy Prawo własności przemysłowej; art.3 ust.1 i art.15 ust.1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji; art.23 i 24 w zw. z art.43 i 43¹⁰ Kodeksu cywilnego; pkt 4 Regulaminu nazw domeny pl³ (naruszenie praw osób trzecich).

Zdaniem Powoda, uzasadnieniem naruszenie zasad uczciwej konkurencji, w szczególności wskazanych w art.3 ust. - jest zawarcie umowy o rejestrację domeny avia.pl, bowiem jest to sprzeczne z prawem i z dobrymi obyczajami, szczególnie zarzut ten w pozwie został przybliżony (s.16 -17). Wskazano m.in., że domena avia.pl przekierowywała na stronę Grupy Pieprzyk, co mogło doprowadzić do utrwalenia błędnego mniemania w świadomości klientów, że pozwana jest powiązana gospodarczo ze Stowarzyszeniem, co na tamten czas nie miało miejsca. W ten sposób „marka Avia, jako jeden z najbardziej rozpoznawalnych marek paliwowych w Polsce (ponad 100 stacji benzynowych) była narażona w ten sposób na utratę renomy”.

Jako realizację przesłanki zagrożenia interesów Powód podnosi, że „poprzez zakup domeny avia.pl Powód pozbawiony został możliwości używania najbardziej intuicyjnego i oczywistego oznaczenia domeny”, co powoduje, że klienci i kontrahenci Stowarzyszenia nie będą mogli dostać się na stronę internetową Stowarzyszenia.

Co do drugiej podstawy, tj. w odniesieniu do art.15 ust.1 uznk, Powód podnosi, że utrudnieniem dostępu do rynku jest pozbawienie Powoda i zrzeszonych przedsiębiorców, jak i potencjalnych klientów dostępu do właściwego rynku (krajowy rynek paliw silnikowych), bowiem wpisanie w przeglądarce oznaczenia Powoda nie prowadzi do niego, co może prowadzić do wniosku, iż nie prowadzi on żadnej działalności. Rejestracja domeny i jej zakup przez Pozwanego, pozbawiło Powoda dostępu do najbardziej intuicyjnej domeny, co utrudnia Powodowi dotarcie do klientów na polskim rynku paliwowym (s. 17 i n).

Powód uzasadnia także zarzut naruszenia prawa do firmy (s.19), wskazując jako podstawę ochrony art.23, art.24 w zw. z art.43 i 43¹⁰ Kodeksu cywilnego, z lakonicznym uzasadnieniem.

Kolejno dopatruje się naruszenia praw wyłącznych Powoda, wynikających z rejestracji znaku towarowego AVIA.

2.Domena *avia.pl* została zarejestrowana w 2003 r.; Pan D. Pieprzyk zakupił ją w 2021 r. Zakup domeny nastąpił zatem na długo po zarejestrowaniu znaku towarowego AVIA jak również po nawiązaniu współpracy przez część spółek Grupy Pieprzyk. Pozwana miała pełną świadomość istnienia praw ochronnych oraz planów Powoda zakupu domeny.

Powód nigdy nie wyraził zgody na wykorzystanie znaku towarowego Avia przez Pozwaną.

Wnioski formalne Powoda

Powód złożył wnioski dowodowe tj: dopuszczenie zeznań Strony oraz wskazanych zeznań świadków wnioskując, aby były to zeznania pisemne ze względu na ich przebywanie w Szwajcarii.

Kolejno wnioskuje Powód o przeprowadzenia części postępowania dowodowego w języku angielskim, a to dotyczącym korespondencji mailowej między stronami.

Złożony został także wniosek o zwrot kosztów postępowania.

Działalność Pozwanego i jego stanowisko co do sporu

Grupa Pieprzyk

Grupa Pieprzyk to prowadzony od 1998 r. rodzinny biznes. W skład Grupy wchodzi szereg Spółek, prowadzących działalność gospodarczą m.in. w zakresie branży paliwowej, rolniczej, hotelarskiej i innych.

W jej ramach rozwijana jest sieć stacji paliw pod oznaczeniami „Moc Jakość Zysk” oraz „Grupa Pieprzyk”. Do końca roku 2022 funkcjonowało 120 stacji paliw.

Pozwana jest jedną ze spółek Grupy Pieprzyk; reprezentowana jest przez Prezesa Zarządu Panią Joannę Pieprzyk. Z kolei Pan Dawid Pieprzyk jest Prezesem Zarządu dwóch spółek,

mniejszościowych wspólników Pozwanej. **Podjmował rozmowy z Powodem, niezależnie od rozmów z pozostałymi reprezentantami spółek Grupy Pieprzyk.**

Uwagi wstępne Pozwanego

W Odpowiedzi na pozew Pozwany wnosi o oddalenie powództwa.

Dalsze, bardziej szczegółowe uzasadnienie powyższego żądania, **poprzedzone zostało Uwagami wstępnymi**, w których zaprzeczono, aby stawiane zarzuty znajdowały odbicie w stanie faktycznym. Zarzuca się przy tym, że działanie Powoda jest **sprzeczne z dobrymi obyczajami**, gdyż zmierza do przejęcia prawa do domeny, **nabytej przez Pozwanego w dobrej wierze - bez ponoszenia kosztów.**

Kolejno Pozwany wskazuje, iż „funkcjonująca od 2003 r.” domena *avia.pl* nie została przez niego zarejestrowana, **a odkupiona**. Nikt z osób reprezentujących *Avia International* nie próbował jej wcześniej kupić, co może świadczyć, że **domena ta nie była dla Powoda aż tak istotna**. Podnosi także, iż na rynku istnieje dużo podmiotów używających nazwy *avia* oraz dużo takich domen internetowych.

Pozwany wskazuje, że **nie można utożsamiać działań i rozmów z jedną ze Spółek Grupy – z działaniami Pozwanej, co czyni Powód**. A zatem nie można wskazywać, że wszelkie ustalenia i treść umów zawieranych z Grupą Pieprzyk, do której należy Pozwana, automatycznie dotyczy Pozwanej, która jest odrębną Spółką.

Pozwana podkreśla, że kontaktowała się z przedstawicielami Powoda w sprawie odkupienia domeny i poniesienia kosztów tego przez wszystkich członków Stowarzyszenia Avia, a także umożliwienia korzystania przez pozostałych członków Avia w Polsce na równych zasadach, co leżało u podstaw podjęcia współpracy Grupy Pieprzyk z Powodem. Jednakże już po podjęciu współpracy, pomimo wspólnych ustaleń, **odmawiano przyjęcia podmiotów z Grupy Pieprzyk do Avia Polska na wcześniej ustalonych warunkach**, co w przypadku transferu spornej domeny w oczywisty sposób utrudniałoby korzystanie z niej przez Spółki Grupy.

Pozwany uważa, że nie ma żadnych dowodów na wprowadzanie w błąd poprzez korzystanie z domeny i nie uwzględniono charakteru prowadzonej działalności przez Pozwaną, która nie kieruje swoich usług do konsumentów zamawiających paliwo przez Internet a także faktu, że Grupa Pieprzyk należała do Stowarzyszenia Powoda.

Podniesiono, że do zakończenia współpracy doszło z powodów leżących po stronie *Avia International* (zakończenie współpracy przez Pozwaną nastąpiło w dniu 3.06.2022 r.), a nie – jak twierdzi Powód – ze względów leżących po stronie Pozwanej. Wskazano, że wpływ na eskalację stanowiska Pozwanego w zakresie polubownego załatwienia sporu, miało agresywne stanowisko Powoda i Spółek Avia.

Nie jest także prawdziwe twierdzenie, że Pozwana miała zamiar sprzedać domenę *avia.pl* innym podmiotom z pokrzywdzeniem Powoda, gdyż w trakcie rozmów wyraźnie wskazano, że ewentualna sprzedaż może dotyczyć podmiotu nie konkurencyjnego do Powoda. Także niezgodne z prawdą jest twierdzenie, że Grupa Pieprzyk zerwała kontakt z Powodem w sprawie przeniesienia spornej domeny zmuszając ją do przekazania sprawy pełnomocnikowi, bowiem to Powód nie chciał uiścić racjonalnych kosztów za domenę nabytą przez Pozwanego; chciał uniknąć ponoszenia jakichkolwiek kosztów.

Pozwany uzasadnia także brak naruszenia prawa do znaków towarowych, prawa do firmy czy popełnienia deliktów konkurencji.

Kończąc tę część Odpowiedzi raz jeszcze Pozwany podkreśla nieprawdziwość argumentacji Powoda.

Uzasadnienie szczegółowe stanowiska Pozwanego

Pozwany bardziej szczegółowo przywołuje tu relewantny jego zdaniem stan faktyczny oraz odpiera zarzuty prawne.

Wskazuje na zainteresowanie *Avia International* nawiązaniem współpracy z Grupą Pieprzyk.

W umowie o korzystanie ze znaków towarowych *Avia International* – co podkreśla Pozwany – wskazano, iż członkowie Stowarzyszenia mogą korzystać z marki Avia w sposób niewyłączny; w umowie wskazano także P.W.Pieprzyk sp. z o.o., jednakże nie zawarto z nim umowy pisemnej co nie oznacza, że nie ma miejsca licencja dorozumiana, wynikająca z Preambuły lit. IB, za czym przemawiają wszelkie okoliczności sprawy.

W dniu 9 czerwca 2021 r. Grupa Pieprzyk została przyjęta do stowarzyszenia *Avia International*, przy czym umowy podpisały P.W. Alicja sp. z o.o., Antoni Pieprzyk Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe „Pieprzyk” oraz Pieprzyk Famili sp. z o.o.

W połowie roku 2021 Pan Dawid Pieprzyk podjął rozmowy z abonamentem domeny „avia” pl w celu jej odkupienia i wykorzystania w działalności wszystkich członków *Avia International*.

Domena „avia.pl” służyła prowadzeniu modelarskiego serwisu informacyjnego. Została zakupiona przez Pana Dawida Pieprzyka 15 września 2021 r., za kwotę 49 tys. zł. Pozwany podkreśla, że wcześniej nie były podejmowane próby nabycia tej domeny przez *Avia International*.

Informacja o nabyciu domeny została przekazana w rozmowie telefonicznej w szczególności Panu Mario Toniniemu wraz z informacją o możliwości korzystania z niej przez wszystkich członków Stowarzyszenia po uiszczeniu proporcjonalnych i uzasadnionych kosztów. Wskazano także możliwość przeniesienia jej „na koszt Grupy Pieprzyk” na spółkę Avia Polska.

Kolejno Pozwany opisuje działania rynkowe związane z *rebrandingiem* swoich stacji paliwowych, wskazując odpowiednie koszty.

W czasie do wypowiedzenia umów łączących strony, sporna domena przekierowywała ruch na oficjalną stronę Grupy Pieprzyk: www.pieprzyk.pl, na której wskazano, że Grupa nawiązała współpracę z Powodem i prowadzi sieć stacji paliw pod brandem AVIA, co zdaniem Pozwanego, wskazuje na brak złej wiary i wprowadzaniu klientów w błąd.

Pozwany wskazuje także na trudności w prowadzeniu współpracy i przyjmowaniu do Stowarzyszenia innych Spółek Grupy.

W konsekwencji wskazanych tu okoliczności (a przede wszystkim nierównego traktowania spółek z Grupy przez Unimot S.A.), Grupa Pieprzyk wypowiedziała *Avia International* umowy o korzystanie ze znaków towarowych w dniu 3 czerwca 2022 r. z przyczyn leżących po stronie Powoda, w tym za brak przyjęcia do organizacji krajowej Avia Polska S.A. bez uzasadnionych powodów. Pozwany wymienia tu także m.in. odmowę prowadzenia rozmów i negocjacji „w celu osiągnięcia wspólnego celu”. Grupa zaprzestała także korzystania w celach informacyjnych ze strony internetowej pod sporną domeną.

W piśmie z dnia 15 czerwca 2022 r. Powód wystosował pismo do Grupy Pieprzyk, w którym wskazał, że nie zgadza się, iż do rozwiązania umów doszło z ważnych powodów, zarzucając – bez wyjaśnienia – naruszenie umów. Pozwany wskazuje, że umowy uprawniały do wypowiedzenia ich z „ważnych powodów”.

W reakcji na pismo ostrzegawcze Powoda z dnia 1 września 2022 r., zawierające zdaniem Pozwanego, nieprawdziwe zarzuty, Pozwany wyraził zgodę na podjęcie rozmów. Podkreśla jednocześnie, że „pismo to potwierdza, że od 4 września 2021 r. Pozwanej udzielono licencji niewyłącznej na korzystanie ze znaku AVIA, choć nie w sposób tożsamy z warunkami innych spółek Grupy Pieprzyk, gdyż nie w formie pisemnej”.

W dniu 26 września 2022 r. doszło do spotkania Stron w celu ustalenia możliwości rozwiązania konfliktu. Pan Dawid Pieprzyk przedstawił rynkową wartość domeny składającej się z 4 liter. Propozycja nie została zaaprobowana.

Kolejno Powód skierował do tut. Sądu wniosek przedprocesowy.

W dniu 2 grudnia 2022 r. doszło do spotkania, w którym uczestniczyli: Joanna Pieprzyk oraz panowie Mario Tonini oraz Adam Sikorski. Ten ostatni zaproponował kwotę 5 tys euro. Była to połowa kwoty zapłaconej za domenę, a więc Pozwana straciłaby pokaźną kwotę, oświadczyła zatem, że sprzeda ją innemu podmiotowi nie prowadzącemu działalności konkurencyjnej.

Stan prawny przedstawiony przez Pozwanego

W odniesieniu do zarzutu w postaci naruszenia renomy znaku towarowego AVIA Pozwany wskazuje, że Powód nie przedstawił żadnego dowodu na poparcie tej tezy.

Odnosnie do naruszenia prawa ochronnego Pozwany powołuje się na jego zakres i rynkowe znaczenie, podważając możliwość wprowadzenia w błąd przez domenę avia.pl, w szczególności przywołując istnienie szeregu podmiotów, których nazwa domeny zawiera element „avia”.

Podnosi, że istnieje szereg podmiotów, których nazwa firmy lub nazwa domeny zawiera element „AVIA”. Również istnieją inne, zarejestrowane znaki towarowe i przywołuje słowny znak AVIA zarejestrowany w 1992 r. dla towarów odzieżowych, podkreślając jego pierwszeństwo. Słowo to jest elementem nazwy stron internetowych związanych z awiacją. Konkluduje tę część uwag, że nawet, jeśli uznać, że domena jest opisowa, to taka rejestracja nazwy domeny nie narusza praw do znaku towarowego w sytuacji, gdy znak ten nie jest pierwszym znakiem na danym terytorium.

Pozwany podkreśla, że niedoszło do naruszenia znaku Powoda w żadnej jego funkcji, jak również nie wprowadza w błąd, gdyż Grupa Pieprzyk posiadała do zakończenia współpracy aż 17 stacji paliw pod marką AVIA. Grupa miała uprawnienia do posługiwania się tym znakiem w związku z prowadzoną działalnością.

Brak jest również podstaw do stawiania zarzutu naruszenia zasad uczciwej konkurencji poprzez zawarcie umowy o rejestrację domeny i jej używania przez kilka miesięcy, bowiem celem było przekazanie informacji o działalności prowadzonej przez Grupę Pieprzyk, w tym poprzez sprzedaż paliw na stacjach AVIA. Brak jest także naruszenia interesów Powoda, gdyż sporna domena funkcjonowała od 2003 r., co nie budziło wcześniej sprzeciwu przedstawicieli Powoda.

Pozwany podkreśla, że zaprzestał korzystania z domeny zaraz po rozwiązaniu współpracy i wypowiedzeniu umów z Grupą Pieprzyk.

Kolejno Pozwany odnosi się do zarzutu wprowadzania w błąd poprzez korzystanie z domeny, bowiem wpisanie www.avia.pl w przeglądarce prowadziło do przekierowania na stronę Grupy Pieprzyk. Wskazuje, że skutku takiego nie było, bowiem na stronie www.pieprzyk.pl widniała informacja co do składu Grupy Pieprzyk, jak również informacja o stacjach paliw AVIA, prowadzonych w ramach Grupy.

Polemizuje także z zarzutem związanym z pozbawieniem możliwości używania najbardziej intuicyjnej domeny. Stwierdza, że zarzut ten jest oczywiście bezzasadny, bowiem Powód nie podjął starań w celu jej nabycia. Nadto używa przez lata wskazanych w piśmie domen.

Pozwany oferował sprzedaż spornej domeny Powodowi przekazując racjonalne uzasadnienie adekwatności ceny za domenę 4 literową.

Kolejno kwestionuje adekwatność w niniejszym sporze wyroków Sądu Polubownego przywołanych przez Powoda.

Również podważa zarzut naruszenia prawa do firmy podnosząc m.in., że informacja o stacjach paliw Avia znajdowała się pod domenami wskazanymi w piśmie; nie można mówić o uniemożliwieniu dotarcia do Klienta przez domenę z elementem AVIA, gdyż istniały już domeny z tym elementem. Także szereg firm posługuje się oznaczeniem AVIA.

Kończy Odpowiedź na pozew postawiony zarzut nadużycia prawa podmiotowego przez Powoda, w szczególności poprzez tolerowanie jej używania od 2003 r. i brak reakcji po roku 2016. Uzasadnia to nadużycie prawa w odniesieniu do zarzutu naruszenia prawa do znaku towarowego.

Wymiana pism między Stronami

Powód

Stanowisko Powoda wobec Odpowiedzi na pozew zawarte zostało w piśmie z 25 maja 2023 r., w którym m.in. podkreślono, że wyłącznie dwie Spółki Grupy Pieprzyk zawarły umowę o korzystanie ze znaku towarowego AVIA, do których Pozwany nie należał.

Polemizuje także z interpretacją art.296 ust.2 pkt 2) pwp, w odniesieniu do rozumienia przesłanki wprowadzenia w błąd, jak i wskazuje na kwestionowaną przez Pozwanego renomę znaku AVIA.

Podkreśla rolę Pana Dawida Pieprzyka jako osoby odpowiedzialnej za zarządzanie Grupą tak w prowadzonych rozmowach, jak i co do znajomości Regulaminu wykorzystania znaku AVIA.

Podtrzymuje zarzut naruszenia prawa do firmy oraz podnosi argumenty wskazujące na niesłuszność zarzutu nadużycia prawa.

Pozwany

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z 12 czerwca 2023 r. Pozwany podkreśla, że nie zarejestrował spornej domeny, a jedynie ją odkupił w dobrej wierze, w czasie trwania współpracy z Powodem. Po ustaniu współpracy domena została dezaktywowana. Samo posiadanie domeny nie narusza praw Powoda; nie stanowi utrudnienia dostępu do rynku.

Uzasadniając brak bezprawności „rzekomego naruszenia praw do znaków towarowych” wskazuje, że Powód nie kwestionował, że domena kierowała do strony Grupy Pieprzyk, a zatem wyraził dorozumianą zgodę.

Dalej podnosi, że sam fakt nabycia domeny i dalszy obrót – jest dozwolony. Dla określenia, czy ma miejsce naruszenie prawa do znaku należy uwzględnić okoliczności towarzyszące.

Kolejno polemizuje z argumentami Powoda co do naruszenia znaku towarowego. Podkreśla, że brak jest bezprawności naruszenia wówczas, gdy np. wyrażona została zgoda, nawet

dorozumiana, działanie w ramach porządku prawnego czy w przypadku wykonywania własnego prawa podmiotowego. W niniejszym przypadku sporna domena była używana przez Pozwaną „wyłącznie w celu budowania współpracy z Powodem i tylko w czasie, gdy strony współpracowały ze sobą. W praktyce zatem tolerował używanie spornej domeny, wyrażając dorozumianą zgodę.

Pozwany podkreśla, że działał w dobrej wierze, zaś jego działania były przez Powoda akceptowane, a więc nie były bezprawne.

Rejestracja spornej domeny przez osobę trzecią miała miejsce długo przedtem, zanim Powód rozpoczął działalność w Polsce zaś Pozwany miał prawo domenę tę odkupić, dla dobra wspólnego biznesu.

Pozwany polemizuje ze stanowiskiem Powoda, że tylko dedykowane spółki Powoda mają prawo rejestrować domeny z elementem „avia” wskazując, że szereg innych podmiotów rejestruje domeny z tym terminem.

Podnosi kolejno argumenty dotyczące możliwości wprowadzenia w błąd klientów podkreślając, że gdy strona, której się powyższe zarzuca broni się, że nie działała bezprawnie, „to wówczas ciężar dowodu, że czyny te były bezprawne, spada na Powoda”, czemu Powód nie podołał. A do konfuzji nie doszło, bo sporna domena była używana w czasie trwania współpracy między stronami i „w sytuacji akceptacji tego faktu”.

Co do zarzutu popełnienia czynów nieuczciwej konkurencji, Pozwany odwołuje się do argumentacji zawartej w odpowiedzi na pozew (pkt 56-83).

Kolejno odnosi się do twierdzeń Powoda, zawartych w replice, a dotyczących oferowania domeny Powodowi za cenę wyższą niż cena nabycia, co prowadziło do naruszenia interesu Powoda, jedynym celem było uniemożliwienie konkurentowi prowadzenia działalności gospodarczej. Argumentując Pozwany podnosi kilka argumentów, w tym wskazuje, że Grupa Pieprzyk była zrzeszona w stowarzyszeniu Powoda; brak jest stosunku konkurencji między stronami, bowiem interesy były wspólne. Nie zainicjowano rozmów o nabyciu domeny po otrzymaniu stosownej informacji, a więc nie miała domena znaczenia dla Powoda zaś informacja, że Pozwany może sprzedać ją innemu podmiotowi nie oznaczała, że sprzeda ją konkurentowi.

Co do zarzutu naruszenia prawa Powoda do firmy podnosi, że zawarta w replice argumentacja Powoda jest bezprzedmiotowa. Wskazuje, że domena „avia.pl” została zarejestrowana na długo przed rozpoczęciem przez Powoda działalności w Polsce, zaś strona „avia.pl” jedynie chwilowo przekierowywała na stronę Grupy Pieprzyk, które „zgodnie z materiałem dowodowym była członkiem Stowarzyszenia Avia International”.

Kończy pismo polemika z twierdzeniami Powoda co do braku nadużycia prawa, ze wskazaniem argumentacji uzasadniającej powołanie się na art.5 k.c. M.in. podniesiono, że: Powód tolerował istnienie spornej domeny; nie podjął żadnych starań w tym zakresie; nie wskazał żadnej kwoty celem pokrycia kosztów przeniesienia domeny avia.pl; domena tylko krótko odsyłała do działalności Grupy Pieprzyk, która była członkiem stowarzyszenia AVIA International; okoliczności wskazują, że Powód chciał przejąć domenę za darmo w sposób nieuczciwy.

Dalej Pozwany przywołuje własne stanowisko co do zarzutu Powoda o naruszeniu zasady czystych rąk.

Stanowiska końcowe Stron

Strony przedstawiły końcowe stanowisko w pismach, zasadniczo konkludując dotychczasowe uwagi.

Sąd uznał, że przedstawione dowody i wyjaśnienia są wystarczające dla wyjaśnienia sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

1. Powód tj. *Avia International Association* jest szwajcarskim stowarzyszeniem niezależnych operatorów stacji paliw, powstałym w 1927 r. *Avia International* została wpisana do szwajcarskiego rejestru działalności gospodarczej dla kantonu Zurych.

Dowód: aktualny wydruk z krajowego rejestru przedsiębiorców;

Avia International jest podmiotem zarządzającym m.in. w odniesieniu do znaków towarowych, identyfikacji wizualnej przedsiębiorstw działających w ramach Stowarzyszenia (działania reklamowe i informacyjne), zawierania umów licencyjnych dot. znaków towarowych, ich ochrony.

Dowód: umowa o korzystanie ze znaku towarowego AVIA;

Aktualnie *Avia International* jest uprawniony do znaków towarowych:

- unijnego słownego znaku towarowego nr 000474064 (od 3.05.1999 r.);
- unijnego graficznego znaku towarowego nr 010230671 (6.10. 2012 r.);
- krajowy słowny znak towarowy nr R334945 (12.10. 2020 r.).

Dowód: dokumenty ochronne;

Klasy towarowe to m.in.: 04 (oleje i tłuszcze przemysłowe, smary, paliwa silnikowe, w szczególności benzyna, parafina; 37 (m.in. myjnie samochodowe; dzierżawa i prowadzenie stacji benzynowych). Odpowiednie dokumenty zostały załączone do pozwu.

Stowarzyszenie działa w wielu państwach europejskich, na terenie Polski funkcjonuje za pośrednictwem AVIA POLSKA Sp. z o.o. Organizacja ta reprezentuje interesy *Avia International*, m.in. w zakresie dokonywania wspólnych zakupów dla członków Stowarzyszenia, reklamą, marketingiem jak również utrzymywaniem systemów dystrybucji.

Dowód: odpis z rejestru KRS dla AVIA POLSKA; zeznania Mario Toniniego

Stacje benzynowe indywidualizowane są jako **AVIA**, funkcjonują jako niezależne przedsiębiorstwa, jednak w ramach Stowarzyszenia.

Dowód: zeznania św. Samuela Hartmanna;

W 2017 r. została w Polsce otwarta pierwsza stacja benzynowa pod oznaczeniem AVIA.

Dowód: zeznania św. Samuela Hartmanna;

W tym czasie była już zarejestrowana domena o nazwie „avia.pl”; na stronie znajdowały się informacje dot. modelarstwa.

Dowód: zeznanie Dawida Pieprzyka

Powód funkcjonuje w sieci pod adresem www.avia-international.com.

2. Grupa Pieprzyk to prowadzony od 1998 r. rodzinny biznes. W skład Grupy wchodzi szereg Spółek, prowadzących działalność gospodarczą m.in. w zakresie branży paliwowej, rolniczej, hotelarskiej i innych.

Pozwana jest jedną ze spółek Grupy Pieprzyk; reprezentowana jest przez Prezesa Zarządu Panią Joannę Pieprzyk. Z kolei Pan Dawid Pieprzyk jest Prezesem Zarządu dwóch spółek, mniejszościowych wspólników Pozwanej.

Dowód: odpis KRS Pozwanej

3. W dniu 2 kwietnia 2021 r. Pozwana skierowała do Powoda oficjalny list intencyjny w imieniu Grupy Pieprzyk, w tym i w imieniu jej uczestnika: Pozwanego w niniejszej sprawie, w którym wyraziła chęć przystąpienia do Stowarzyszenia. Podpisany został przez Panią Joannę Pieprzyk, pełniącą funkcję Prezesa Zarządu Pozwanej.

Dowód: list intencyjny;

W dniach 2 kwietnia - 4 czerwca 2021 r. miała miejsce wymiana korespondencji między Stowarzyszeniem AVIA International a Grupą Pieprzyk w sprawie nawiązania współpracy. W piśmie z 6 maja 2021 r. w imieniu Grupy Firm „Pieprzyk” wskazane zostało, w nawiązaniu do dotychczas prowadzonych rozmów, że P.W. Pieprzyk Sp. z o.o. podejmie decyzje o przystąpieniu do Avia International w ciągu 12 miesięcy od dnia przystąpienia Pieprzyk Family oraz PW Alicja Sp. z o.o. Wedle oświadczenia Pana Dawida Pieprzyka, uczestniczył on w spotkaniach z Avia International, ponieważ dotyczyły one kierunku rozwoju Grupy Pieprzyk.

Dowód: list z dn.6 05.2021 r.; zeznanie Pana D.Pieprzyka;

Jako pierwsze nawiązały współpracę z Avia International Pieprzyk Family sp. z o.o. oraz P.W. Alicja sp.z o.o.

Spółki te w dniu 4 czerwca 2021 r. zawarły umowę o korzystanie ze znaku towarowego AVIA. W preambule wskazano m.in., że Spółki współpracują operacyjnie z dwoma innymi rodzinnymi spółkami. Dla tych podmiotów zostanie utworzona odrębna umowa w powyższym zakresie zaś AI jest gotowa udzielić Spółce, z zastrzeżeniem niniejszej Umowy, niewyłącznej licencji na korzystanie ze znaków towarowych.

Szczegóły zostały zamieszczone w Załączniku do umowy, określając zasady jego używania w nazwach firm, domenach internetowych i adresach mailowych. Tu także wskazano „trzeci podmiot przystępujący później” tj P.W. Pieprzyk Sp. z o.o. oraz *Moc Jakość Zysk* Sp. z o.o.

Dowód: umowa o korzystanie ze znaku towarowego AVIA; załącznik do umowy;

4. Pozwana w sierpniu 2021 r. działając we własnym imieniu i bez konsultacji z Powodem, dokonała zakupu domeny *avia.pl*, zarejestrowanej w 2003 r.; pod tą nazwą prowadzony był blog modelarski. Następnie Pozwana domenę tę na swoją rzecz zarejestrowała. Wedle informacji Pana D. Pieprzyka i Pani Pieprzyk, miało to na celu budowanie wizerunku stacji paliw AVIA w Polsce.

Powód o powyższej okoliczności nie był informowany. Powód nie udzielił zezwolenia na utrzymywanie domeny krajowej *avia.pl* przez Pozwanego.

Dowód: zeznania uzupełniające Mario Toniniego.

Pozwana uruchomiła pod domeną stronę internetową dla Grupy Pieprzyk, która funkcjonowała co najmniej od 28 września 2021 do 14 lipca 2022 r. Została wyłączona wobec zaistniałego sporu. Sporna domena przekierowywała na oficjalną stronę Grupy Pieprzyk www.pieprzyk.pl. Na stronie tej wskazano, że Grupa Pieprzyk nawiązała współpracę z Powodem i prowadzi sieć stacji po oznaczeniem AVIA.

Dowód: umowa sprzedaży spornej domeny; zrzut ekranu: strona internetowa pod domeną *avia.pl*; zrzut ekranu ww domeny ze wskazanego okresu: ostatni z 14. 07.2022 r.; zrzut ekranu z 24.10.2021 r.

5. Grupa Pieprzyk wypowiedziała *Avia International* umowy o korzystanie ze znaków towarowych w czerwca 2022 r.

Dowód: pismo Pieprzyk Family sp. z o.o.; P.W. Alicja sp. z o.o. oraz PHU Pieprzyk Antoni z 3.06.2022 r.

6. We wrześniu 2022 r. pełnomocnik *Avia International* wezwał P.W. Pieprzyk sp. o.o. do przeniesienia praw do *avia.pl* domeny, uzasadniając naruszenie odpowiednich przepisów i postanowień umowy licencyjnej. W tym celu dla omówienia odpowiednich warunków wskazywano konieczność podjęcia rozmów ugodowych.

Dowód: pismo – zaproszenie do rozmów;

W odpowiedzi pełnomocnik Spółki P.W. Pieprzyk wskazał termin i miejsce spotkania.

Dowód: pismo Pieprzyk Family i P.W. Alicja;

Prowadzone rozmowy nie doprowadziły do zawarcia ugody, w szczególności ze względu na brak porozumienia co do kwoty odkupienia domeny.

Dowód: zeznania Dawida Pieprzyka i Mario Toniniego.

Podstawa prawna; uwagi ogólne

Naruszenie art. 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

1. Powód jako jedną z podstaw powództwa wskazał art.3 ust.1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji¹. W polskim porządku prawnym ustawa ta ma stać na straży i zapobiegać zakłócającym uczciwe stosunki rynkowe czynom, wskazując w podstawowym dla ustawy przepisie art. 3 ust. 1, zgodnie z którym *Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub z dobrymi obyczajami, jeśli zagraża lub narusza interesy innego przedsiębiorcy lub klienta. Przywołany przepis stanowić może samodzielną podstawę ochrony, a to w przypadku, gdy zarzucany czyn nie może być zakwalifikowany do któregośkolwiek deliktu części szczegółowej ustawy – funkcja uzupełniająca (por.np stanowisko Sądu Najwyższego w wyroku z 9 czerwca 2009 r., II CSK 44/09), bądź, gdy zostanie przywołany jako wyłączna podstawa odpowiedzialności sprawcy, niezależnie od ewentualnej możliwości skorzystania z innych rozwiązań ustawowych.*

Jak wynika z cyt. przepisu, niezbędne jest w takim przypadku – obok uzasadnienia sprzeczności działania sprawcy z prawem lub dobrymi obyczajami - w każdym razie wykazanie, że działanie osoby trzeciej, co najmniej zagraża interesom gospodarczym przedsiębiorcy żądającego ochrony.

Przepis ten zawiera **klauzulę generalną dobrych obyczajów**, pozwalającą odnieść oceny do odpowiednich norm funkcjonujących w społeczeństwie innych, aniżeli zawarte w prawie stanowionym. Aktualnie przyjmuje się, podejmując próbę ich interpretacji, iż niezakłócone funkcjonowanie w ramach wolnej konkurencji polega na rzetelnym współzawodnictwie jakością i ceną oraz innymi, pożądanymi przez klientów cechami oferowanych towarów (usług). Nie eliminuje się przy tym ocen opartych o kryterium moralno-etyczne, które tradycyjnie wyznaczało zasady rywalizacji rynkowej. Sprzeczność z dobrymi obyczajami

---

¹ t.j. Dz.U. z 2022 r. poz.1233; dalej jako uznk.

podlega ocenie obiektywnej; w razie sporu rozstrzyga o tym sąd rozpoznający sprawę². Jak podkreślono w wyroku Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2008 r. (II CK 4/07), klauzula dobrych obyczajów jest wystarczającą przesłanką do zakwalifikowania działania przedsiębiorcy jako czynu nieuczciwej konkurencji, przy czym sposób rywalizacji powinien być weryfikowany każdorazowymi okolicznościami, przy uwzględnieniu zasługujących na aprobatę w świetle norm moralnych i etycznych zwyczajów dochodzenia przez przedsiębiorców do osiągnięcia korzyści gospodarczych (tak wyrok SN z 2 stycznia 2007 r., V CSK 311/06).

Podkreśla się także, iż w zasadzie jest obojętne, czy sprawca czynu miał świadomość, że jego zachowanie jest sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz czy niewiedza ta była usprawiedliwiona czy nie³

Konieczne jest także zidentyfikowanie naruszonego obyczaju (np. w postaci renomy czy prowadzenia konkurencji pasożytniczej, co należy uzasadnić okolicznościami stanu faktycznego) przez czyn sprawcy⁴.

2. Powód uzasadniając poszukiwanie ochrony na gruncie art. 3 ust.1 uznk bardzo ogólnie wskazuje, że Pozwana bezprawnie wkroczyła w „sferę ekonomicznego bytu Powoda, czego w żadnym wypadku nie można uznać za korzystanie przez nią z wolności gospodarczej, a wyłącznie za naruszenie prawa AVIA International do rozwoju na polskim rynku paliwowym oraz prawa do utrzymania tożsamości renomy marki z oznaczeniem chronionym prawem wyłącznym”. Z takiego uzasadnienia bardzo trudno wywnioskować, jaki mianowicie dobry obyczaj został naruszony, co stanowi wskazówkę dla sądu przy dokonywaniu stosownych ocen. Przywołane przez Powoda wprowadzanie w błąd oczywiście nie jest zgodne z dobrymi obyczajami, jednak jest to jednak warunek przesądzający przede wszystkim o popełnieniu innych deliktów konkurencji⁵. Niezależnie od tej uwagi porządkowej w każdym razie wywoływanie konfuzji, polegającej na przekierowywaniu na stronę Grupy Pieprzyk, która nie była członkiem Stowarzyszenia, nie może pozostawać w zgodzie z pożądanymi obyczajami rynkowymi.

---

² por. J.Szwaja, K.Jasińska w: *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, Warszawa 2019 r., s.163 i n.; por. również np stanowisko katowickiego Sądu Apelacyjnego z 26 listopada 2007 r., III CSK 162/08

³ Por. J.Szwaja, K.Jasińska, w: *Ustawa o zwalczaniu ...*, s. 170-171, wraz ze wskazana tam literaturą.

⁴ Por. E.Nowińska, K.szczepanowska – Kozłowska, *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, Warszawa 2022 r., s. 107, wraz ze wskazanym orzecnictwem.

⁵ Por. uwagi J.Szwaja, K.Jasińska w: *Ustawa o zwalczaniu ...*, s. 141. Autorzy podkreślają, że określone działanie powinny być badane najpierw przez pryzmat przesłanek określonych w art.5-7 ustawy.

Ze względu na istnienie po stronie Powoda ważnych, przede wszystkim słownych znaków towarowych, w grę wchodzi przede wszystkim **sprzeczność z prawem** działań Pozwanego, nie zaznaczona wprost przez Powoda.

Zdaniem Sądu uzasadnia powyższa okoliczność, iż Pozwany rejestrując domenę internetową, której nazwa odpowiadała chronionym na rzecz Powoda znakom towarowym, jako profesjonalista musiał wiedzieć, iż ewentualnie odpowiedniej zgody mógł udzielić jedynie Powód, zgody takiej jednak nie miał. Kierując się zasadami właściwymi dla akceptowanego przepisami działania rynkowego, należało podjęcie takich działań uzgodnić przede wszystkim z uprawnionym do znaków.

Nie ma tu także miejsca przywoływana przez Pozwanego licencja dorozumiana, zresztą odpowiednia regulacja na gruncie ustawy Prawo własności przemysłowej dotyczy wyłącznie prac badawczych (art.81).

Należy także przywołać wskazane w pozwie, a nie kwestionowane co do zasady przez Pozwanego, negocjacje pomiędzy Stronami w zakresie kwestii odkupienia spornej domeny, jak również mając na uwadze brak wcześniejszych uzgodnień, wskazuje na brak dobrej wiary po stronie Pozwanego.

W końcu zaznaczyć należy, iż skuteczne postawienie zarzutu naruszenia reguł uczciwego rynku nie jest zależne od stanu świadomości sprawcy deliktu a i od istnienia stosunku konkurencji.

Ze względu na to, że zdaniem Sądu doszło do naruszenia **prawa ochronnego na znak towarowy**, o czym niżej, na gruncie art.3 ust.1 działanie Powoda stanowiło delikt konkurencji w postaci **sprzeczności z prawem**.

naruszenia art. 15 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

1.Obszerny przepis reguluje czyn w postaci nieuczciwego utrudniania dostępu do rynku. Swobodny, niezakłócony dostęp do niego, jest ze względu na swoją wagę przedmiotem ochrony zarówno przepisami omawianej ustawy, jak i ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przesądza on mianowicie, iż: *Czynem nieuczciwej konkurencji jest utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku, w szczególności przez: (...) W dalszej części ustawodawca*

przykładowo wskazał odpowiednie, niedozwolone zachowania innego uczestnika obrotu. W świetle ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji „dostęp do rynku” rozumiany jest szeroko, nie tylko jako swobodne wejście na rynek i opuszczenia go, lecz także swobodne na nim operowanie i oferowanie towarów. Wprawdzie ustawodawca nie wskazał wprost w przywołanym przepisie, że rejestracja domen internetowych stanowi przypadek nieuczciwego utrudniania dostępu do rynku, niemniej jednak zwrot „w szczególności” wskazuje, iż wyliczenie deliktów w art.15 stanowi jedynie katalog przykładowy. Z tego względu jednym z nich może być także używanie w obrocie domeny z określoną nazwą, a niekiedy także z określonym rozszerzeniem. Działanie takie może pozbawić przedsiębiorcę szansy na prowadzenie działalności w ramach najkorzystniejszej dla niego domeny, jeśli oczywiście ma miejsce nieuczciwość rejestracji nazwy, utrudniająca dostęp do rynku.

2. Jak wynika ze stanu faktycznego, Pozwany zarejestrował sporną domenę na swoją rzecz w sytuacji, gdy doskonale znał znaczenie rynkowe słowa „avia” dla prowadzenia działalności gospodarczej przez Powoda. Wprawdzie można postawić pytanie, dlaczego wcześniej przejęciem jej się nie zainteresował, funkcjonując w sieci pod adresem www.avia-international.com, jednak pełnej odpowiedzi w dokumentacji procesowej nie znajdujemy. Jednakże w zeznaniach Pana D.Pieprzyka padła informacja, że znalazł on w Internecie domenę avia.pl, której właścicielem był Pan Mirosław Wiśniewski. Podczas rozmowy z nim „uzyskałem informację, że kilka lat temu spółka UNIMOT przedstawiła mu chęć odkupienia domeny, jednak postawa i nastawienie spółki było w opinii Pana Mirosława Wiśniewskiego bardzo aroganckie, a i sama propozycja była bardzo nieatrakcyjna”. Oznacza powyższe, że jednak działająca na terenie Polski na rzecz Avia International Spółka UNIMOT, działająca na rzecz Avia International podejmowała próby w tym zakresie co wskazuje, że dysponowanie domeną nie było dla Powoda bez znaczenia.

Niewątpliwie ekspansja ekonomiczna Powoda poprzez niemożność dysponowania intuicyjną domeną z nazwą „avia” i rozszerzeniem „pl”. Okoliczność ta powinna być wzięta pod uwagę przy rejestracji domeny na swoją rzecz przez tak znaczącego, profesjonalnego uczestnika obrotu, jakim jest Powód, szczególnie jeśli brał pod uwagę przystąpienie do Stowarzyszenia.

Pozwany tym samym kupując a następnie rejestrując sporną domenę, która funkcjonowała choć przez ograniczony czas, realizuje przesłanki art. 15 u.z.n.k. utrudniając Powodowi dostęp do rynku w sposób sprzeczny z zasadami pożądanego konkurencji.

Tym samym zarzut ten jest uzasadniony.

art. 9 rozporządzenia UE i Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej

1. Znaki towarowe mogą korzystać z ochrony poprzez ich rejestracje w wielu systemach, w tym na szczeblu unijnym, a to na podstawie *Rozporządzenia UE i PE nr 2017/1001*. Celem tego aktu prawnego jest umożliwienie przyznawania **jednolitego** prawa z rejestracji znaku towarowego na terytorium Unii Europejskiej. Zgodnie zatem z jego art. 1 ust.2: *„Unijny znak towarowy ma charakter jednolity. Wywołuje on ten sam skutek w całej Unii: może on być zarejestrowany, zbyty, być przedmiotem zrzeczenia się lub decyzji w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia praw właściciela znaku lub unieważnienia znaku, a jego używanie może być zakazane jedynie w odniesieniu do całej Unii. Zasadę tę stosuje się, jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej”*. Rejestracja znaku w tym systemie daje więc przedsiębiorcy skuteczny instrument prawny, gdyż w ten sposób uzyskuje on ochronę we **wszystkich państwach członkowskich**.

Dla niniejszych ocen istotny jest **zakres ochrony** określony w art. 9 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia wskazujący, że *„Bez uszczerbku dla praw właściciela nabytych przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa unijnego znaku towarowego właściciel tego unijnego znaku towarowego jest uprawniony do uniemożliwienia wszelkim osobom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym, w odniesieniu do towarów lub usług, oznaczenia, w przypadku gdy jest ono: a. **identyczne z unijnym znakiem towarowym i jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne z tymi, dla których znak ten został zarejestrowany;** b. **oznaczenie jest identyczne z unijnym znakiem towarowym lub do niego podobne oraz jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne z towarami lub usługami, dla których unijny znak towarowy został zarejestrowany, lub do nich podobne, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd; prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia***

oznaczenia ze znakiem towarowym". W powyższym zatem zakresie uprawniony uzyskuje monopol eksploatacyjny w odniesieniu do zarejestrowanego oznaczenia.

Nie ma wątpliwości co do naruszenia w przypadku opisanym pod lit. a tj. gdy identyczny znak jest używany dla indywidualizacji **Identycznych towarów**.

Oznaczenie może być uznane za identyczne z wcześniej zarejestrowanym znakiem, tylko wtedy, gdy powtarza – bez dokonywania zmian lub uzupełnień – wszystkie elementy tego znaku, lub gdy rozpatrywane jako całość, wykazuje nieznaczne różnice, które nie zostaną dostrzeżone przez przeciętnego konsumenta (tak np. wyrok ETS z 20/03/2003 r. C-291/00 *LTI Diffusion*).

Z kolei dokonując oceny identyczności/ podobieństwa towarów i usług należy brać pod uwagę wszystkie czynniki charakteryzujące zachodzące między nimi relacje (zależności), szczególnie ich rodzaj i przeznaczenie, sposób używania lub korzystania z nich, warunki w jakich są sprzedawane, a także ich wzajemny, konkurencyjny lub komplementarny charakter (tak np. wyroki SPI z 23/10/2002 r. w sprawie T-388/00 *ELS*, z 4/11/2003 r. w sprawie T-85/02 *Castillo*).

Kolejno, kierując się treścią wskazanego przepisu, odpowiedzialność po stronie naruszcziela powstaje, jeżeli takie używanie może prowadzić do wywołania **ryzyka konfuzji** w obrocie, obejmującego w szczególności **ryzyko skojarzenia** znaku ze znakiem chronionym. „Krzyżówka” naruszenia sprowadza się do następujących ocen: czy znak używany przez nieuprawnionego jest do identyczny lub podobny do zarejestrowanego oraz czy oznaczane tak towary są identyczne lub podobne. W konsekwencji, generalnie niebezpieczeństwo konfuzji ze znakiem zarejestrowanym może mieć miejsce, gdy:

- osoba trzecia używa znaku identycznego dla towarów podobnych
- osoba trzecia używa podobnego znaku dla towarów identycznych
- osoba trzecia używa znaku podobnego znaku dla towarów podobnych.

W myśl utrwalonego orzecznictwa, prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd istnieje wtedy, gdy znaczna część właściwego kręgu odbiorców mogłaby zostać skłoniona do omyłkowego zakupu towaru pozwanego, myśląc, że jest to towar uprawnionego (uznając, że dane towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa), ewentualnie mogłaby

uznać, że dane towary lub usługi pochodzą z przedsiębiorstw powiązanych ze sobą gospodarczo (tak np. wyroki ETS z 29/09/1998 r. w sprawie C-39/97 *Canon*, z 4/05/1999 r., z 22/06/1999 r. w sprawie C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, z 2/09/2010 r. w sprawie C-254/09 *CK Calvin Klein*).

2. Jak wiadomo, elementem nazwy domeny może być **wyłącznie znak towarowy słowny**; jeśli jest chroniony na rzecz uprawnionego z rejestracji domeny - wówczas problemu prawnego nie ma; jeśli jednak uprawnionym do niego jest osoba trzecia, to oczywiście może – i zwykle powstaje - konflikt interesów. Domena internetowa pełni bowiem funkcję indywidualizującą i identyfikującą, które to funkcje są typowe dla chronionych prawem oznaczeń, takich jak znaki towarowe czy nazwa przedsiębiorstwa.

Istotne jest przy tym, aby naruszciciel **bezwładnie wykorzystywał** oznaczenie identyczne lub podobne do zarejestrowanego dla indywidualizacji własnej oferty rynkowej, bądź np. wywołując co najmniej ryzyko wprowadzenia w błąd, wkracza w sposób nieuprawniony w funkcje, jakie znak taki pełni, co obejmuje nie tylko funkcję w postaci wskazania pochodzenia, lecz także jego funkcję reklamową czy inwestycyjną.

Oczywiście, na gruncie cyt. przepisu istotna jest zasada specjalizacji.

naruszenia art. 296 ustawy prawo własności przemysłowej

1. W polskim systemie prawnym ochrona znaków towarowych została uregulowana przede wszystkim w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. *Prawo własności przemysłowej* (dalej jako p.w.p.). Uzyskanie prawa ochronnego uprawnia *do wyłącznego używania znaku towarowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze RP* (art. 153 ust 1 p.w.p.).

Prawo ochronne na znak towarowy jest bezwzględny prawem podmiotowym o czasowo i terytorialnie ograniczonej skuteczności. Przepis ten stanowi podstawę do wyodrębnienia strony pozytywnej, obejmującej swym zakresem prawo wyłącznego używania znaku w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym terytorium Polski oraz strony negatywnej obejmującej roszczenia służące uprawnionemu na wypadek wkroczenia przez naruszciciela w zakres przysługującego mu prawa wyłącznego.

Podkreślić należy, iż katalog sposobów używania znaków towarowych jest otwarty i już od wielu lat uważa się jednym z nich jest używanie znaku w Internecie⁶.

Obszerny art.296 ustawy reguluje zasady odpowiedzialności z tytułu wkroczenia w gwarantowany przepisami monopol używania chronionego znaku towarowego. Stosownie zatem do art.296 ust.2: *„Uprawniony z prawa ochronnego na znak towarowy, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem, może zakazać innej osobie bezprawnego używania w obrocie gospodarczym znaku identycznego: 1) ze znakiem towarowym, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego w odniesieniu do identycznych towarów; 2) lub podobnego do znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem towarowym, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego; 3) lub podobnego do renomowanego znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, jeżeli używanie tego znaku bez uzasadnionej przyczyny przynosi nienależną korzyść lub jest szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy znaku wcześniejszego”.*

Powyższa regulacja zasadniczo odpowiada przywołanym powyżej rozwiązaniom unijnym⁷.

Nie ma wątpliwości, że używanie przez nieuprawnionego znaku identycznego do zarejestrowanego dla identycznych towarów (pkt 1), jest bezprawne i nie wymaga dodatkowych dowodów i ocen.

W odniesieniu do drugiej sytuacji tj., gdy inny podmiot używa oznaczenia identycznego lub podobnego do zarejestrowanego znaku towarowego, dla towarów identycznych lub podobnych, odpowiedzialność powstaje, jeżeli takie używanie może prowadzić do wywołania

---

⁶ Por. zamiast wielu Ł.Żelechowski w: *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, 2021 r., s. 1272, wraz ze wskazaną tam literaturą. Tak też Sąd Najwyższy w wyroku z 11.12.2013 r., IV CSK 191/13.

⁷ Co do zasad ocennych por. postanowienie XXII GVo 67/16 z 11.07.2016 Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

ryzyka konfuzji w obrocie, obejmującego w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem chronionym.

Przesłanką naruszenia jest **bezprawność** używania w obrocie przez osobę trzecią, czyli używania bez zgody uprawnionego. Źródłem zgody może być zwłaszcza umowa licencyjna (sublicencyjna), umowa franchisingowa lub umowa o ustanowieniu użytkowania. **Nie ma tu zastosowania** tzw. licencja dorozumiana (dopuszczona w odniesieniu np. do utworów chronionych prawem autorskim), bowiem sytuacja prawna udzielania licencji na gruncie prawa własności przemysłowej została wyraźnie uregulowana – art.163 w zw. z art.76 pwp. Jedynym przypadkiem odnoszącym się do licencji dorozumianej jest sytuacja opisana w art.81 i dotyczy prac badawczych.

Ze względu na niniejszy stan faktyczny podkreślić należy, że przeciętny uczestnik rynku paliw korzysta z Internetu jako źródła informacji o towarach/usługach, zwykle kierując się nazwą domeny. W konsekwencji aktualna jest ocena sytuacji, w której elementem nazwy jest znak towarowy. Nie ma przy tym wątpliwości, że do naruszenia monopolu eksploatacyjnego, wynikającego z rejestracji znaku dochodzi w sytuacji, gdy ochronie w określonej klasie towarowej podlega oznaczenie słowne, następnie – bez odpowiednich uprawnień – wykorzystane dla indywidualizacji domeny, także odnoszącej się do towarów identycznych.

Może mieć miejsce także przypadek przywołany w pkt 2) ust.2 art.296 ustawy, a więc np. gdy chroniony znak identyczny/podobny bezprawnie jest wykorzystywany dla indywidualizacji domeny, wskazującej na towary podobne/identyczne, w odpowiedniej konfiguracji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11.12.2013 r. (IV CSK 191/13 Legalis) m.in. podkreślił, iż *wykorzystanie przez osobę trzecią oznaczenia (znaku towarowego) w domenie internetowej stanowi naruszenie prawa ochronnego na ten znak, jeżeli wywołuje niebezpieczeństwo wprowadzenia w błąd co do pochodzenia towaru (usługi) albo prowadzi do naruszenia funkcji reklamowej znaku (art. 296 ust. 1 pkt 2 pwp).*

Podobne stanowisko zostało przyjęte w orzeczeniu TS UE dnia 23 marca 2010 r. C-236/08 *Google France SARL i Google Inc. v. Louis Vuitton Malletier SA i inni.*

Ocena prawna stanu faktycznego z uwzględnieniem prawa do znaku towarowego na gruncie prawa unijnego i rozwiązań krajowych

W niniejszym stanie faktycznym Pozwany zarejestrował domenę o nazwie „avia.pl”. Z punktu widzenia prawa własności przemysłowej i przepisów ochronnych dla znaku towarowego (unijnych i krajowych), obojętny jest zamysł (nawet chwalebny) podmiotu, któremu zarzuca się naruszenie. Dla stosownych ocen liczy się fakt rejestracji domeny, zawierającej w nazwie cudzy znak towarowy.

Nie ma wątpliwości, że słowo „avia” stanowi chroniony na rzecz AVIA International tak w systemie unijnym, jak i krajowym - słowny znak towarowy. Użycie go w obrocie gospodarczym przez P.W.Pieprzyk sp. z o.o. stanowi przypadek naruszenia, o którym mowa w art.296 ust.2 ustawy Prawo własności przemysłowej i odpowiednio w art.9 rozporządzenia 2017/1001. Przepis ten zawiera trzy jednostki normatywne, dwie są w niniejszym stanie faktycznym relewantne. Chodzi o ocenę, czy doszło do nieuprawnionego używania znaku identycznego dla towarów identycznych czy też do użycia znaku identycznego dla towarów podobnych. Powód – jak wynika z lakonicznego wskazania – powołując się na art.296 ust.2 ustawy wskazał, że doszło do wykorzystania w nazwie domeny identycznego znaku towarowego. Wynikałoby stąd, że powołuje powyższy przepis w pkt 1). Jednak kolejno wskazuje orzeczenia tut. Sądu, dotyczącego naruszenia prawa ochronnego poprzez wprowadzenie w błąd czy naruszenie funkcji reklamowej i informacyjnej znaku. Na podkreślenie zasługuje, że w odniesieniu do ostatnio wskazanego naruszenia Powód w tej części pozwu nie wykazał ryzyka konfuzji, nie poddał analizie warunków obrotu, nie stworzył modelu przeciętnego odbiorcy. Gdyby zatem przyszło orzekać na tej podstawie, Sąd nie miałby żadnego materiału dowodowego.

Jednak, jak wskazano powyżej, w niniejszym stanie faktycznym można dokonać oceny także w oparciu o zarzut identyczności znaku/nazwy/produktów. Co do znaku, to jest oczywiste, że w nazwie domeny użyty został słowny znak towarowy „avia”. Jeśli chodzi o produkty, to tak Powód jak i Pozwany funkcjonują na wspólnym rynku, prowadząc m.in. stacje paliw. Ma zatem miejsce identyczność usług. W ten sposób zrealizowane zostały przesłanki zawarte w art.296 ust.2 pkt 1) prawa własności przemysłowej i w art.9 rozporządzenia 2017/1001.

Pozwany w zakres praw chronionych wkroczył bezprawnie, bowiem nie otrzymał od uprawnionego z rejestracji żadnego, stosownego uprawnienia. Powoływana w stanowisku Pozwanego dorozumiana licencja nie ma umocowania ani faktycznego, ani prawnego.

W konsekwencji należy przyjąć, że Pozwany poprzez rejestrację nazwy „avia.pl” w domenie – naruszył prawa wyłączne Powoda do chronionych w systemie unijnym i krajowym słownego znaku towarowego „avia”.

Naruszenie prawa do firmy dóbr osobistych Powoda

prawo do firmy art. 43(10) kodeksu cywilnego

1. Przywołany w pozwie został zarzut naruszenia prawa do firmy. Podstawą prawną jest art. 43 (10) Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym *Przedsiębiorca, którego prawo do firmy zostało zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba, że nie jest ono bezprawne.*

Firma Powoda jest chroniona na terenie Polski na podstawie art.8 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej. Zgodnie z tym przepisem, *„Nazwa handlowa będzie chroniona we wszystkich krajach należących do Związku bez obowiązku zgłaszania lub rejestracji, niezależnie od tego, czy stanowi ona część znaku fabrycznego, czy handlowego”⁸.*

Podkreślić należy, iż ochrona firmy uzależniona jest od realizacji dwóch podstawowych przesłanek tj. wykazania, że:

- 1) zachowanie osoby trzeciej zagraża lub narusza firmę uprawnionego (zachowanie, które godzi w obiektywne interesy przedsiębiorcy) oraz
- 2) zachowanie to jest bezprawne, czyli nie znajduje uzasadnienia w ustawie, czynności prawnej albo decyzji właściwego organu.

Ochrona prawa do firmy aktualizuje się, gdy zachodzi możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości przedsiębiorców używających takiego oznaczenia. Omawiane ryzyko może mieć charakter bezpośredni i polegać na mylnym utożsamianiu przez odbiorców obydwu przedsiębiorców ze względu na używaną przez nich firmę. Niebezpieczeństwo konfuzji może

---

⁸ Por. M.Kępiński w: *Konwencja paryska o ochronie własności przemysłowej. Komentarz*, red A.Adamczak, A.Szewc, Warszawa 2008 r., s. 264-266.

także przybrać postać pośrednią, sprowadzając się do pomyłki w kontekście związków (organizacyjnych, prawnych, gospodarczych) zachodzących między przedsiębiorcami⁹.

„Naruszenie prawa do firmy, ogólnie rzecz ujmując, ma miejsce wtedy, gdy naruszona zostanie co najmniej jedna z funkcji firmy, czy to indywidualizująca (identyfikująca i odróżniająca przedsiębiorcę od innych podmiotów występujących na rynku), czy reklamowa (zachęcająca odbiorców do wyboru oferty przedsiębiorcy działającego pod daną firmą), czy gwarancyjna (jakościowa, zapewniająca realizację oczekiwanego poziomu świadczeń), gdy firma oprócz indywidualizacji może pełnić także funkcje nośnika pozytywnych wyobrażeń o świadczeniach danego przedsiębiorcy”¹⁰.

Ochrona prawa do firmy aktualizuje się nie tylko w razie już zaistniałego naruszenia, ale także w przypadku powstania jedynie zagrożenia naruszeniem.

O naruszeniu funkcji indywidualizującej firmy można mówić wówczas, gdy odbiorcy zaczynają mylić obu przedsiębiorców ze względu na podobieństwo ich oznaczeń, gdy naruszona zostaje jej funkcja reklamowa czy gwarancyjna.

O naruszeniu funkcji indywidualizującej firmy można mówić wówczas, gdy odbiorcy myślą lub mylić obu przedsiębiorców ze względu na podobieństwo ich oznaczeń, gdy naruszona zostaje jego funkcja reklamowa czy gwarancyjna.

2. Nie ulega wątpliwości, że Powód posiada nazwę zarejestrowaną w odpowiednich rejestrach handlowych. Nie ma także wątpliwości, że adres internetowy, w tym nazwa domeny, indywidualizują użytkownika - w tym i przedsiębiorcę. Nazwa ta może stanowić zarówno firmę przedsiębiorcy (szczególny jego elektroniczny szyld), jak i używany przez niego znak towarowy. Niekiedy wyczerpuje obie indywidualizacje.

Pozwany wykorzystał firmę Powoda dla zindywidualizowania w sieci swojej działalności. Przyciągnął zatem uwagę jej użytkowników podając wprowadzającą w błąd nazwę/cudza firmę - w domenie. Niewątpliwie miało to określony skutek reklamowy, bezprawnie wkraczając w prawo do firmy Powoda. Bezprawnie, bowiem Pozwany nie legitymował się własnym,

---

⁹ Por. M.Barwicka-Szczyrba, A.Sylwestrzak, *Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2023

¹⁰ Tak wyrok SA w Katowicach z 23.04.2012 r., V ACa 126/12, LEX nr 1217700.

skutecznym uprawnieniem. Powoływanie się na licencję dorozumianą jest w niniejszym stanie faktycznym i prawnym – nieuzasadnione.

Pozostałe argumenty, przedstawione przez Pozwanego, jak np. okoliczność istnienia innych firm posługujących się oznaczeniem AVIA w świetle zasad ocennych, właściwych dla art.43¹⁰ k.c. - są irrelewantne.

Doszło zatem w niniejszym stanie faktycznym do naruszenia prawa do firmy Powoda.

Ochrona dóbr osobistych przedsiębiorcy – art.43 w zw. z art.23 kc

Ze względu na zbytnią lakoniczność uzasadnienia naruszenia dóbr osobistych przedsiębiorcy, Sąd nie miał możliwości dokonania stosownych ocen.

Uwaga uzupełniająca

Pozwany w odpowiedzi na pozew podnosi zarzut nadużycia prawa podmiotowego przez Powoda. Miałoby to polegać wieloletnim tolerowaniu używania znaku/firmy „avia”, bowiem domena z tym słowem funkcjonowała od 2003 r.

Zarzut ten na gruncie prawa znaków towarowych a i przepisów z zakresu zwalczania nieuczciwej konkurencji – jest niezasadny. Tolerowanie używania ma miejsce przede wszystkim wówczas, gdy przedsiębiorcy działają na tym samym rynku, co w odniesieniu do prowadzącego blog modelarski nie miało miejsca. Ochrona rejestrowanych znaków towarowych może zostać uruchomiona z uwzględnieniem zasady specjalizacji, co w podniesionym przez Pozwanego stanie faktycznym (domena, pod która prowadzony był blog modelarski) – nie ma miejsca.

Wskazanie na koszty poniesione w związku z nabyciem domeny i jej wartość rynkowa -nie ma znaczenia dla zarzutu nadużycia prawa.

Koszty procesu

Koszty procesu zostały zasądzone na podstawie par. 35 i par. 38 Regulaminu Sądu Polubownego. Na zasądzone koszty procesu tj. kwotę 9239.00 zł składają się koszty opłaty od pozwu 3690 zł, opłata od pełnomocnictwa: 17 zł, opłata kancelaryjna: 492.00 zł; koszty zastępstwa procesowego zasądzone na podstawie rozporządzenia MS z dn. tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 265)r. w sprawie opłat za czynności adwokatów w kwocie 1680 zł

na podstawie par. 8 pkt.19. Ze względu na obszerną wymianę pism procesowych Sąd przyznał kwotę w wysokości trzykrotności minimalnego wynagrodzenia tj. 5040 zł.

Sąd nie uznaje przyznania kosztów advokackich w żądanej wysokości. Spór nie był skomplikowany, nie wymagał wyjątkowych nakładów pracy. Zakres przedmiotowy niniejszego postępowania jest standardowy dla spraw prowadzonych przed Sądem Domen w zakresie naruszenia znaku towarowego, nieuczciwej konkurencji, prawa do firmy i dóbr osobistych

Prof. dr hab. Ewa Nowińska

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
Sąd Polubowny Ds. Domen Internetowych
Al. Jerozolimskie 196 - Eurocentrum Alfa, IX piętro
02-305 Warszawa
tel./fax +48 22 625-73-23
NIP 526-12-89-338

Artur Piechocki
PREZES
Sądu Polubowego
ds. Domen Internetowych